

Edizione diplomatico-interpretativa

Bernartz de uentedorn.	Bernartz de Ventedorn.
I	I
QAn uei laflor lerba uert ela fuoilla. Et aug lo chant dels auzels pel boscatge. Ab lautre ioi qieu ai emon coratge. Dobla mos iois enais ecreis ebruoilla. Q(ue) nomes uis q(ue) ren puosca ualer. Cel q(ue) non uol ioi (et) amor auer. Q(ue) tot cant es salegra esesbaudeia.	Qan vei la flor, l'erba vert e la fuoilla et aug lo chant dels auzels pel boscatge, ab l'autre ioi q?ieu ai e mon coratge, dobra mos iois e nais e creis e bruoilla; que no m?es vis que ren puosca valer, cel que non vol ioi et amor aver, que tot cant es s?alegra e s?esbaudeia.
II	II
[?]a non crezatz qieu de ioi mi recreia. Nim lais damar p(er) dan cauer ensuoilla. Q(ue)u non ai ies en poder q(ue) men tuoilla. camors masaill qem sobreseignoreia. Em fai amar cal qeil plassa euoler. Esieu am so q(ue) nom deu eschazer. Forssa damor mi fai far uassalatge.	[?]a non crezatz q?ieu de ioi mi recreia ni·m lais d?amar per dan c?aver en suoilla, qu?eu non ai ies en poder que m?en tuoilla, c?amors m?asaill, qe·m sobreseignoreia; e·m fai amar cal qe·il plassa, e voler; e s?ieu am so que no·m deu eschazer, forssa d?amor mi fai far vassalatge.
III	III
Mas enamor nona hom seignoratge. E qui li qier uilanamen dompneia. Ca mors non uol ren que esser non deia. Paubre eric fai amdos dun paratge. Qan lus amics uol lautre uil tener. pot pauc lamors ab lorguoill remaner. Qor- guoills dechai efin amors capduoilla.	Mas en amor non a hom seignoratge, e qui l?i qier, vilanamen dompneia, c?amors non vol ren que esser non deia; paubre e ric fai amdos d?un paratge; qan l?us amics vol l'autre vil tener, pot pauc l'amors ab l'orguoill remaner: q?orguoills dechai e fin?amors capduoilla.
IV	IV
Eu sec sella que plus uas mi sorguoilla. Esella fuich qem fon debel estatge. Canc puois non ui ni mi ni mo messatge. P(er) qes mal salu q(ue) ia dompna macuoilla. Mas dreich lenfatz qieu men fatz fol parer. Car p(er) cella qem torna enon caler. Estauc aitan delieis q(ue)u nola ueia.	Eu sec sella que plus vas mi s?orguoilla, e sella fuich qe·m fon de bel estatge, c?anc puois non vi ni mi ni mo messatge, per q?es mal salu que ia dompna m?acuoilla; mas dreich l?en fatz, q?ieu m?en fatz fol parer, car per cella qe·m torna e non-caler, estauc aitan de lieis qu?eu no la veia.

V	V
Mas costums es totztemps q(ue) fols folleia. Eia non er qel eis lo ram non cuoilla. q(ue)l bat elfer p(er) qai razon qem duoilla. Car anc mi pres dautrui amor enueia. mas fe q(ue)u dei lieis emon beluezer. Si desamor mi torna enbon esper. Iamais uas lieis non farai uilnatge.	Mas costums es totz temps que fols folleia, e ia non er q?el eis lo ram non cuoilla que·l bat e·l fer, per q?ai razon qe·m duoilla, car anc mi pres d?autrui amor enueia; mas fe qu?eu dei lieis e mon Bel Vezer, si de s?amor mi torna en bon esper, ia mais vas lieis non farai vilnatge.
VI	VI
Ia nomaia cor fellon ni saluatge. ni con- tra mi maluatx cosseill non creia. Qieu sui sos hom liges on que mesteia. Si que desus del cap li rend mon gatge. Mas mans iointas li uenc ason plazer. E ia nom uuoill mais dasos pes mouer. Tro per mercem meta lai ois despuoilla.	Ia no m?aia cor fellon ni salvatge, ni contra mi malvatx cosseill non creia, q?ieu sui sos hom liges, on que m?esteia, si que de sus del cap li rend mon gatge; mas mans iointas li venc a son plazer, e ia no·m uuoill mais da sos pes mover, tro per merce·m meta lai o·is despuoilla.
VII	VII
Laiga delcor camdos los huoills mi muoil la. Mes ben guirens qieu penei mon da(m)p natge. Econosc ben qieu ai dig gran fol- latge. Car ai dig so q(ue) soa amor mi tuoil- la. Pois mieus non sui (et) ill ma en poder. Mas pert cella que el mieu dechazer. P(er) so ler gen sab son home plaideia.	L?aiga del cor, c?amdos los huoills mi muoilla, m?es ben guirens q?ieu penei mon dampnatge, e conosc ben q?ieu ai dig gran follatge car ai dig so que soa amor mi tuoilla. Pois mieus non sui et ill m?a en poder, mas pert cella que el mieu dechazer; per so l?er gen, s?ab son home plaideia.
VIII	VIII
Mon messatgier mand amon beluezer. Q(ue) cill que ma tout lo sen el saber. Mi tol midonz eliei q(ue) no la ueia.	Mon messatgier mand a mon Bel Vezer, que cill que m?a tout lo sen e·l saber, mi tol midonz e liei, que no la veia.

- letto 351 volte